

**შემოსავლების სამსახურის უფროსის
ბრძანება №2385
2010 წლის 30 ნოემბერი ქ. თბილისი**

**შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოს მთავრობის 2010
წლის 30 მარტის №96 დადგენილებით განსაზღვრული
მომსახურების გაწევის წესის დამტკიცების შესახებ**

„საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – შემოსავლების სამსახურის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2010 წლის 31 მარტის №248 ბრძანებით დამტკიცებული დებულების მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტის „კ¹“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, ვბრძანებ:

1. დამტკიცდეს „შემოსავლების სამსახურის მიერ მომსახურების გაწევის წესი“ თანდართული რედაქციით.

2. ძალადაკარგულად იქნეს ცნობილი „შემოსავლების სამსახურის მიერ საქართველოს მთავრობის 2010 წლის 30 მარტის №96 დადგენილებით განსაზღვრული მომსახურების გაწევის წესის დამტკიცების შესახებ“ შემოსავლების სამსახურის უფროსის 2010 წლის 12 აგვისტოს №1516 ბრძანება.

3. ბრძანება ამოქმედდეს ხელმოწერისთანავე.

გ. ცხაკაია

შემოსავლების სამსახურის მიერ მომსახურების გაწევის წესი

მუხლი 1. ზოგადი დებულებები

აღნიშნული წესი განსაზღვრავს საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – შემოსავლების სამსახურის (შემდგომში – შემოსავლების სამსახური) მიერ მომსახურების გაწევის წესს.

მუხლი 2. საფასურის გადახდის წესი

1. დაინტერესებული პირი ვალდებულია, შემოსავლების სამსახურის ანგარიშზე პირადად ან მესამე პირის მეშვეობით გადაიხადოს მომსახურების საფასური (სს „კორ სტანდარტ ბანკი“, ბანკის კოდი – 220101945, მიმღები – „შემოსავლების სამსახური“, მიმღების ანგარიში: GE14KS00 0000 0000 0777 77 – მომსახურების გაწევამდე საფასურის გადახდისას ან GE38KS00 0000 0000 088888 – მომსახურების გაწევის შემდეგ საფასურის გადახდისას). (2.08.2012 N 13021)

2. საფასურის გადახდა ხორციელდება საქართველოს ეროვნულ ვალუტაში – ლარებში, ნაღდი ან უნაღდო ანგარიშსწორებით, საბანკო დაწესებულების მეშვეობით.

3. მომსახურების გაწევის მოთხოვნით შესაბამისი საგადასახადო/საბაჟო ორგანოსთვის მიმართვისას (განცხადების წარდგენისას), დაინტერესებული პირი ვალდებულია წარადგინოს მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის დედანი (გარდა ასეთი დოკუმენტის ელექტრონული ფორმით წარდგენისას).

4. პირი უფლებამოსილია განცხადება, საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტი და მომსახურების გაწევისათვის აუცილებელი სხვა დოკუმენტები შესაბამის საგადასახადო/საბაჟო ორგანოში წარადგინოს ელექტრონული (CD-დამგროვებელის მეშვეობით) ან მატერიალური ფორმით. ელექტრონულ ფორმატში წარმოდგენილი ერთი სახისა და შინაარსის მქონე ყველა დოკუმენტი გაერთიანებული უნდა იყოს ერთ ფაილში.

5. იმ შემთხვევაში, თუ პირის მიერ მოთხოვნილია აზარტული და მომგებიანი თამაშობების მოწყობის ნებართვის გაცემა, წამახალისებელი გათამაშების ახალი ეტაპის მოწყობაზე თანხმობის გაცემა, აზარტული და მომგებიანი თამაშობების მოწყობის პირობებში ცვლილებების შეტანაზე თანხმობის გაცემა, აზარტული და მომგებიანი თამაშობების ნებართვაში (ობიექტის ადგილმდებარეობის) ცვლილების შეტანა, გადასახადის გადამხდელისთვის ყადაღადადებული ქონების რეალიზაციაზე თანხმობის გაცემა, გადასახადის გადამხდელისათვის ყადაღადადებული ქონების სარგებლობის უფლებით გაცემაზე თანხმობის გაცემა, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 85-ე მუხლის მე-8 ნაწილის საფუძველზე საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის გაუქმება, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 87-ე მუხლის მე-16 ნაწილის საფუძველზე ყადაღადადებულ ქონებაზე ყადაღის გაუქმება ან საბანკო ანგარიშზე დადებული ყადაღის მოხსნა, საგადასახადო ორგანოს დოკუმენტაცია უნდა წარედგინოს ელექტრონული ფორმით, ამ მუხლის მე-4 პუნქტით განსაზღვრული წესის შესაბამისად.

6. დაინტერესებული პირი თავისუფლდება მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარდგენის ვალდებულებისაგან, თუ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით ასეთი მომსახურების გაწევა უფასოა.

7. მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარუდგენლობა (ხარვეზის გამოუსწორებლობა) მომსახურების გაწევაზე უარის თქმის საფუძველია.

8. თუ დაინტერესებულმა პირმა ისარგებლა ინტერნეტით და განცხადება დაარეგისტრირა საქართველოს მთავრობის დადგენილებით გათვალისწინებულ ისეთ მომსახურებაზე, რომელიც მხოლოდ ფასიანია, მაშინ აუცილებელია ელექტრონული რეგისტრაციისას, დაინტერესებული პირის მიერ წარმოდგენილი იყოს მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის ელექტრონული (სკანირებული) ვერსია ან მან განახორციელოს გადახდა ვებ-გვერდის www.rs.ge – ის შესაბამისი პროგრამული უზრუნველფით.

9. საქართველოს მთავრობის 2010 წლის 30 მარტის №96 დადგენილების დანართის 54-ე – 58-ე და 65-ე გრაფებით გათვალისწინებული მომსახურების გაწევის შემთხვევაში, ასევე გაფორმების ეკო-ნო-მიკურ ზონაში 59-ე – 64-ე გრაფებით

გათვალისწინებული მომსახურების განხორციელებისას მომსახურების საფასური გადახდილ უნდა იქნეს მომსახურების გაწევიდან 5 კალენ-დარული დღის განმავლობაში.

10. თუ პირის მიერ მოთხოვნილია საფოსტო გზავ-ნილის ან/და საფოსტო გზავნილით გადაადგილებული აქ-ცი-ზური ალკოჰოლური სასმელის (მათ შორის, ლუდის) მი-მართ სა-ბაჟო დამუშავების ოპერაციის განხორციელება და მი-მ-ღების მიერ დასახელებულ ადგილზე მი-ტანა, იგი უფლე-ბა-მოსილია, მომსახურების საფასური გადაიხადოს სატვირთო-სა-ბაჟო დეკ-ლარაციის ფორმა №4-ის რეგისტრა-ცი-იდან 30 კა-ლენ-და-რუ-ლი დღის განმავლობაში.

11. საქართველოს მთავრობის 2010 წლის 30 მარტის №96 დადგენილების დანართის 59-ე – 64-ე გრაფებით გათვალისწინებული მომსახურების მოთხოვნის შემთხვევაში, პირი ვალდებულია მომსახურების საფასური გადაიხადოს შემოსავლების სამსახურის მიერ მომსახურების გაწევის შემდგომ, ექსპერტის დასკვნის მიღებამდე.

მუხლი 3. მომსახურების ვადის ათვლის წესი

1. საქართველოს მთავრობის დადგენილებით დაწესებული ვადის ათვლა იწყება შესაბამის საგადასახადო/საბაჟო ორგანოში განცხადების რეგისტრაციის მომდევნო სამუშაო დღეს და მთავრდება ვადის ბოლო დღის გასვლისთანავე. თუ ვადის ბოლო დღე ემთხვევა უქმე ან დასვენების დღეს, ვადის დამთავრების დღედ ჩაითვლება მისი მომდევნო პირველი სამუშაო დღე.

2. თუ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით მომსახურების გაწევისათვის ვადა დადგენილია საათებით, მისი ათვლა იწყება შესაბამის საგადასახადო/საბაჟო ორგანოში განცხადების რეგისტრაციის მომენტიდან, თუ ასეთი მომსახურებისათვის დადგენილი ვადა იწურება შესაბამისი საგადასახადო/საბაჟო ორგანოს სამუშაო დროის გასვლამდე. სხვა შემთხვევაში, მომსახურების გაწევისათვის საათებით დადგენილი ვადის ათვლა იწყება მომდევნო სამუშაო დღის დაწყებისთანავე.

3. თუ პირის მიერ მოთხოვნილი მომსახურების გაწევისათვის სავალდებულოა გარკვეული სახის დოკუმენტების წარდგენა ან პირობების შექმნა, ასეთი დოკუმენტების წარუდგენლობის ან არასრულად წარდგენის შემთხვევაში ან/და შესაბამისი პირობების შექმნამდე ან/და მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარუდგენლობისას, შესაბამისი საგადასახადო/საბაჟო ორგანო, განცხადების რეგისტრაციიდან 2 სამუშაო დღის ვადაში, მაგრამ არა უგვიანეს მომსახურების გაწევისათვის დადგენილი ვადის ბოლოს წინა დღისა, პირს წერილობით უთითებს წარმოსადგენი დოკუმენტების ან/და პირობების შექმნის თაობაზე (ადგენს ხარვეზს) და აძლევს 15 სამუშაო დღის ვადას ხარვეზის გამოსასწორებლად, თუ კანონმდებლობით სხვა ვადა არ არის განსაზღვრული.

4. თუ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით მომსახურების გაწევისათვის დადგენილია ერთი დღე ან ვადა დადგენილია საათებით, შესაბამისი

საგადასახადო/საბაჟო ორგანო პირს ხარვეზს უდგენს დაუყოვნებლივ, გონივრულ ვადაში.

5. ხარვეზის დადგენით ჩერდება მომსახურების გაწევის ვადის დინება. ვადის დინება განახლდება პირის მიერ ხარვეზის გამოსწორების დღის მომდევნო სამუშაო დღიდან. დადგენილ ვადაში ხარვეზის გამოუსწორებლობა განცხადების განუხილველად დატოვების საფუძველია.

6. თუ პირის მიერ განცხადებით მოთხოვნილია მომსახურების გაწევა იმ ვადაში, რომლის განმავლობაშიც მომსახურების გაწევა საქართველოს მთავრობის დადგენილების შესაბამისად უფასოა, იგი უფლებამოსილია გადაიხადოს მომსახურების საფასური და მოითხოვოს დაჩქარებული (ფასიანი) მომსახურების გაწევა. ამ შემთხვევაში, დაჩქარებული მომსახურების ვადის ათვლა იწყება საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარდგენის მომდევნო სამუშაო დღიდან.

7. თუ პირს გადახდილი აქვს საფასური კონკრეტულ ვადაში მომსახურების გაწევისათვის, შესაძლებლობის შემთხვევაში მას მომსახურება უნდა გაეწიოს აღნიშნულ ვადაზე უფრო ადრე (მ.შ., საგადასახადო/საბაჟო ორგანოში განცხადების რეგისტრაციის დღესაც), თუ ამ სახის მომსახურებისათვის უფრო მცირე ვადა არ არის დადგენილი.

8. თუ საქართველოს მთავრობის დადგენილებით შესაბამისი მომსახურების გაწევა მხოლოდ ფასიანია (არ არის გათვალისწინებული მომსახურების გაწევა უფასოდ), ასეთი მომსახურება საგადასახადო/საბაჟო ორგანოს მიერ გაწეულ უნდა იქნეს მხოლოდ პირის მიერ საფასურის გადახდის შემდეგ, დადგენილების დანართში მითითებული ვადების დაცვით.

მუხლი 4. საფასურის დაბრუნების საფუძველები

1. გადახდილი საფასური ექვემდებარება დაბრუნებას, თუ:

ა) პირმა განცხადების შემოტანამდე მოითხოვა გადახდილი თანხის დაბრუნება;

ბ) საფასური გადახდილია მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ განაკვეთზე მეტი ოდენობით. ამ შემთხვევაში ბრუნდება სხვაობა გადახდილ თანხასა და მთავრობის დადგენილებით მომსახურებისათვის განსაზღვრულ განაკვეთს შორის;

გ) თუ შესაბამისმა საგადასახადო/საბაჟო ორგანომ ობიექტური მიზეზით ვერ შეძლო დაჩქარებული მომსახურების გაწევა.

დ) პირის მიმართ უკვე გაწეული მომსახურება განცხადების განხილვის მომენტისათვის გამორიცხავს მოთხოვნის დაკმაყოფილების (მომსახურების გაწევის) შესაძლებლობას. (30.12.2011 N 12515)

ე) პირს მომსახურების გაწევაზე უარი ეთქვა მისგან დამოუკიდებელი მიზეზის გამო. (14.02.2012 N1833)

ვ) პირმა მომსახურების დეპარტამენტის მიერ მომსახურების გაწევამდე უარი თქვა აღნიშნული მომსახურების მიღებაზე. (15.03.2012 N 3785)

2. მომსახურებისათვის გადახდილი საფასური არ ბრუნდება, გარდა ამ მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

3. თუ პირმა განცხადების შემოტანის შემდეგ უარი თქვა მომსახურების გაწევაზე, მას გადახდილი საფასური არ დაუბრუნდება. მომსახურების გაწევის მოთხოვნით შესაბამისი საგადასახადო/საბაჟო ორგანოსთვის შემდგომი მიმართვისას პირი ვალდებულია დადგენილი წესითა და ოდენობით გადაიხადოს მომსახურების საფასური.

4. თუ პირის მიერ საფასური გადახდილია მთავრობის დადგენილებით განსაზღვრულ განაკვეთზე მეტი ოდენობით, გადახდილ თანხასა და მთავრობის დადგენილებით მომსახურებისათვის განსაზღვრულ განაკვეთს შორის სხვაობის დაბრუნების მოთხოვნით პირმა უნდა მიმართოს იმ საგადასახადო ორგანოს, რომლისგანაც მიიღო მომსახურება და განცხადებაში მიუთითოს მისი საბანკო ანგარიშის რეკვიზიტები. (30.11.2012 N 26530)

5. ამ მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, სხვაობის თანხის დაბრუნებას უზრუნველყოფს შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრაციული დეპარტამენტი, პირის მოთხოვნიდან 30 დღის ვადაში, შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს/სტრუქტურული ერთეულის დასაბუთებული მიმართვის საფუძველზე, რომელშიც ასევე უნდა აღინიშნოს სხვაობის თანხის ოდენობა, რომელიც ექვემდებარება დაბრუნებას. (30.11.2012 N 26530)

მუხლი 5. ამოღებულია (30.11.2012 N 26530)

მუხლი 6. მომსახურების გაწევის შემდეგ გადასახდელი მომსახურების საფასურის აღრიცხვა (2.08.2012 N 13021)

1. მომსახურების გაწევის შემდეგ გადასახდელი მომსახურების საფასური საგადასახადო ორგანოს მიერ აღრიცხება პროგრამულად, „მომსახურების საფასურის აღრიცხვის ბარათზე“ (შემდგომში – ბარათი) საფასურის თანხის დარიცხვისა და გადახდის ოპერაციებით.

2. მომსახურების გაწევის შემდეგ გადასახდელი მომსახურების საფასურის დარიცხვის თაობაზე დაინტერესებულ პირს (მომსახურების მიმღებს) ეგზავნება შეტყობინება, რომელიც უნდა შეიცავდეს:

ა) ინდივიდუალურ ნომერს;

ბ) დაინტერესებულ პირის სახელს, გვარს, პირად ნომერს/იურიდიული პირის დასახელებას, საიდენტიფიკაციო ნომერს;

გ) გაწეული მომსახურების სახეს და მომსახურების საფასურის ოდენობას;

დ) შემოსავლების სამსახურის (მიმღების) საბანკო ანგარიშის რეკვიზიტებს, ამ წესის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად;

ე) მომსახურების გაწევის თარიღს;

ვ) მომსახურების საფასურის გადახდის ვადას;

ზ) იმპორტის გადასახდელის ოდენობას და შესაბამის სახაზინო კოდებს, საგადასახადო ვალდებულების წარმოშობის შემთხვევაში.

3. მომსახურების საფასურის მესამე პირის მეშვეობით გადახდისას, თუ ვერ დასტურდება, რომ დაინტერესებულმა პირმა მომსახურების საფასური გადაიხადა მესამე პირის მეშვეობით, მან თანხის გადატანის მოთხოვნით წერილობითი განცხადებით უნდა მიმართოს იმ საგადასახადო ორგანოს, რომელმაც გაუწია მომსახურება. ამ შემთხვევაში, შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს აგრეთვე წარედგინება მესამე პირის წერილობითი განცხადება მომსახურების საფასურის დაინტერესებული პირის სასარგებლოდ გადახდის შესახებ და მომსახურების საფასურის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტი. (30.11.2012 N 26530)

4. ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, შესაბამისი საგადასახადო ორგანო ახორციელებს დაინტერესებული პირის და მესამე პირის ბარათების კორექტირებას – მესამე პირის მიერ გადახდილი მომსახურების საფასურის თანხის გადატანას დაინტერესებული პირის დავალიანების დასაფარად (დაინტერესებული პირის/მესამე პირის განცხადებაში მითითებული თანხის ოდენობით). (30.11.2012 N 26530)